

Verslag Texel Big Day 2019

Door Bram Laan

Donderdag 9 mei

Vandaag is het dan eindelijk zover, na lange voorbereidingen gaan we naar Texel. Ik rijd met Elske mee. Met Rémi hebben we afgesproken om de boot van 17:30 uur te pakken.

Aangekomen in Den Helder moeten we nog bijna 30 minuten wachten voordat we echt naar

het eiland varen. Op de boot vindt Rémi ons snel en laden we haar spullen in de auto. Aangekomen op Texel rijden we naar camping Sumatra waar we tot en met zondag zullen verblijven. Elske zet haar grote tent snel op en Rémi haar kleine tent. Rond 19:00 uur hebben we alle spullen opgeruimd en gaan we eten. Na het eten maken we nog een kleine avondwandeling door het Krimbos. Tijdens de wandeling hebben we het erover dat hier wel eens

ransuilen zouden kunnen zitten. Dan ontdekt Elske een sperwer in een boom een paar meter van het pad die gewoon blijft zitten. Een geslaagde avondwandeling.

Vrijdag 10 mei

We hebben vandaag gepland om eerst even lekker uit te slapen en daarna rustig richting De Cocksdoorp te gaan om

boodschappen te doen voor de Big Day, om vervolgens nog naar

Ecomare te gaan en tips te vragen

aan Herman. Deze planning loopt

helaas in de soep, doordat Elske de

hele nacht beroerd was, misschien

door de maaltijdsalade en zich nog

steeds niet helemaal fit voelt. Rémi

en ik gaan naar de winkel om alle

spullen te halen. Daarna gaan we

meteen naar het

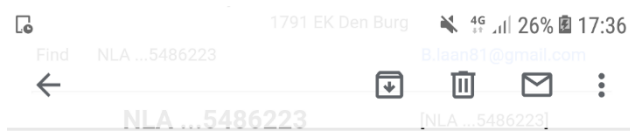
Vogelinformatiecentrum. Daar

worden we verwelkomd door Monique en krijgen we een kopje koffie. Marc is nog even met iemand anders bezig, maar komt ons snel welkom heten op het eiland.

Ik had aan Marc gevraagd of ik een Swarovski verrekijker mocht huren tijdens de Big Day en Marc wil me er gewoon één lenen, als een soort sponsoring van ons team. Super aardig! Nadat ik de leenkijker heb meegekregen gaan we weer richting de camping.

Tijdens de wandeling terug naar de camping zien Rémi en ik een buizerd vliegen, maar was het wel een buizerd? We denken dat het een ruigpootbuizerd is, maar weten het niet 100 procent zeker. Bij de camping aangekomen ligt Elske nog lekker te slapen, maar wordt al snel wakker door de geluiden in de tent. Inmiddels is Klaas ook gearriveerd en gaan we lekker buiten zitten. Er vliegen kneuen, groenlingen en putters, totdat ik er ineens een kleine barmsijs tussen ontdek. Snel de telescoop erop en iedereen kan ernaar kijken, zelfs Elske komt ervoor de tent uit. Een kleine barmsijs kan tijdens de Big Day nog lastig worden. 's Middags slapen we van half twee tot half vier nog even, voordat we een lichte maaltijd eten. Klaas is op dit moment nog mee met een excursie mee, om zo nog enkele locaties te checken en tips op te kunnen doen. Om half vijf vertrekken we richting het Eierlandsche huis voor de briefing. Aansluitend halen we de elektrische fiets op bij Van der Linde fietsverhuur. Geweldig dat ze op deze manier de Big Day steunen. Na een korte uitleg over de fiets gaan we er weer snel vandoor. Rémi en Elske hebben het idee om nog een patatje te eten, zodat we niet met een lege maag naar bed gaan. Bij de snacktent ontdekt Klaas een zilvermeeuw met een aluminium ring om zijn poot, het is een hele uitdaging om die kleine ring af te lezen. Het kost wat tijd en moeite maar uiteindelijk lezen we de ring af en melden deze vervolgens. De zilvermeeuw bleek op 30-6-2017 geringd te zijn in Den Burg. Inmiddels hebben we ons eten op en kunnen we richting de camping om nog een paar uurtjes te slapen. De wekkers op 23.30 uur en het laatste stukje nachtrust kan beginnen.

Ringgegevens	NLA ...5486223 30-6-2017, ----, datum is exact op de dag af	[NLA ...5486223] [0]
Geringd door:	M.T. Zijm (943)	
Soort:	zilvermeeuw (argenteus) (Larus argentatus argenteus)	[05928]
Geslacht:	onbekend	[onbekend]
Leeftijd:	> 2 kj	[6]
Ringplaats volgens Google:	20 Wagemakerstraat, Den Burg, Texel, Noord-Holland, Nederland	[NL00]
Ringplaats volgens ringer:	Den Burg, Wagemakerstraat	
Coördinaten:	lat: 53.06 (+53° 3'), lon: 4.80 (+4° 47')	toon op kaart
Nauwkeurigheid:	nauwkeurig tot op de ingevulde ringcoördinaten	[0]
Andere merktekens:	geen andere (kleur)merktekens aanwezig	[ZZ]

Euring code: NLA|A0|...5486223|0|2|ZZ|05928|05928|N|0|M|U|0|6|0|U|
-|3|0062017|0|---|NL00|+530329+0044749|0|8|20|0|4|---

Meldgegevens	NLA ...5486223 10-5-2019, 1855, datum is exact op de dag af	[NLA ...5486223] [0]
Gemeld door:	Publieke Meldingen (PM1))	
Soort:	zilvermeeuw (argenteus) (Larus argentatus argenteus)	[05928]
Geslacht:	onbekend	[U]
Leeftijd:	volgroeid, verder onbekend	[2]
Meldplaats volgens Google:	Molenlaan 2, 1795 AM De Cocksdorp, Nederland	[NL00]
Meldplaats volgens melder:		
Coördinaten:	lat: 53.154898533876946 (+53° 9' 17"), lon: 4.807449224540000 (+4° 17' 26")	toon op kaart

Zaterdag 11 mei

Ons plan is om precies 00:00 te starten vanuit De Cocksdorp, waar de start is. Het idee is om als eerste even te gaan luisteren bij het Renvogelveld. We komen precies om 00:00 aan bij het Eierlandsche huis en starten gelijk met de teams Bearded Tits en De Puffins. Wij fietsen door De Cocksdorp richting het Renvogelveld en worden net buiten het dorp aangesproken door de filmploeg, die de hele dag filmt voor het Waddenvogelfestival. We vertellen dat wij richting het Renvogelveld gaan en dat ze ons daar mogen filmen. Wat ze vervolgens ook zullen doen. Elske geeft de technicus een kaartje met daarop de link om ons te kunnen sponsoren. Als we later op de dag de filmploeg weer tegenkomen, vertelt hij ons te hebben gesponsord.

De eerste soorten worden al snel binnengetikt en bij het Renvogelveld zingt de altijd moeilijke spinkhaanzanger volop. Nu is het tijd om af te zakken richting het zuiden om vroeg in de Staatsbossen aan te komen voor de ransuil en houtsnip. Onderweg komen de eerste appjes al binnen van een roepende porseleinhoen en kerkuil. We wijzigen ons plan en fietsen eerst naar het Grote Vlak waar een porseleinhoen is gehoord. Onderweg tellen we zo'n tien nachtegalen. Bij het Grote Vlak aangekomen, komen we erachter dat deze tactiek niet helemaal goed werkt, want de porseleinhoen is inmiddels gestopt met roepen.

Het wachten kan beginnen. We staan er een flinke tijd en horen niets behalve de koekoek, welke we onderweg al hadden waargenomen. Intussen blijven de appjes binnenkomen van ransuilen en kerkuilen op plekken waar we al langs gefietst zijn. De moed zinkt ons wat in de schoenen, nog niet één nachtsort kunnen noteren. Terug naar de Staatsbossen komen we teams Puffins en Bearded Tits tegen die ook richting de porseleinhoen aan het fietsen zijn. Nog niet terug in het bos of er komt weer een melding van de roepende porseleinhoen door in de appgroep. Verdorie, geen tijd meer om nog een keer heen te fietsen.

In het bos aangekomen stoppen we om een houtduif in te voeren en ineens zegt Rémi: 'Ik hoor een ransuil.' en al snel horen we hem alle vier. Is dit het einde van onze pechnacht? Dat blijkt al gauw het geval te zijn, want binnen een kwartier hebben we een houtsnip en een nachtzwaluw.

Terwijl we naar de nachtzwaluw aan het luisteren zijn hoor ik ineens

een gekraagde roodstaart zingen, dat scheelt weer zoekwerk. Inmiddels wordt het ook al aardig licht en begint het zingende concert van vele vogels. We horen roodborst, merel, zanglijster, fitis, zwartkop en winterkoning. Dan wordt mijn aandacht getrokken door iets wat erg op de roep van de fluiters lijkt, bevestigd door een paar mooie zangstrofes.

Volgens onze planning zouden we, nu het licht is, richting zee gaan om de nodige zeesoorten ook te vinden. Dan horen we van team Bearded Tits dat er iets verderop een grauwe vliegenvanger af en toe uitbundig zit te roepen. Ons geluk kan niet op, want bijna meteen bij aankomst horen we hem al roepen en kunnen we onze weg richting zee vervolgen. Het pad richting zee bleek bijna net zo mooi als de zee zelf, want we hebben er ruim een half uur over gedaan om ongeveer 3 km af te leggen. Vlak voor de duinen zien we een kwikstaart op het dak van een hokje zitten, waardoor ons team meteen weer stil staat want het blijkt een rouwkwikstaart te zijn (onze enige van de hele dag). Op de parkeerplaats van Paal 15 ontdekt Rémi de eerste bontbekplevieren van vandaag. Bij de strandtent aangekomen zien we al snel dat we niet de enige zijn met deze tactiek. We hebben de telescopen nog niet staan of de eerste jan-van-genten worden al gezien. Snel in de scope gezet en met drie mensen kunnen zien. Klaas zag ook twee zwarte zee-eenden, waarvan Elske de tweede groep ook nog kon oppikken. Het duurde lang totdat een derde persoon ze ook ziet, maar dan worden er meteen grote zee-eenden bij ingekopt.

Inmiddels komen er meldingen binnen van een grauwe klauwier die gisteren was ontdekt. We gaan maar weer richting het bos en kijken of we nog een paar bossoorten kunnen scoren. We zijn nog geen vijf minuten weg of er wordt een reuzenster gezien aan zee, opnieuw spijt dat we weer net te vroeg weg waren gegaan. Onderweg naar de Fonteinsnol belt Debby ons waar wij zijn, zodat radio 1 ons kan interviewen. Zij willen graag een vrouwelijke vogelaar interviewen. Bij aankomst horen we een kruisbek overvliegen (nou dat gaat weer lekker vlot zo). We zien Debby en de verslaggever, Roel Pauw, al omhooglopen. Na een kleine introductie stelt Roel voor om bovenop de uitkijktoren het interview met Elske

te doen. We beklimmen de laatste treden als Roel een holenduif voor ons ontdekt. Hierop volgt het interview en dan snel verder want er is een wielewaal gehoord zo'n 500 meter verderop. Bij de wielewaal aangekomen staat Team Foot It (Vincent Stork) er nog en zegt dat er ook

nog een paar kleine barmsijzen rondvlogen, maar dat de wielewaal wel wat naar achteren is gegaan. De kleine barmsijzen vinden we snel, maar in de tijd dat wij er zijn houdt de wielewaal zijn snavel. Nu hebben we de grauwe klauwier nog op het programma, voordat we in Den Burg onze gouden troef gaan inzetten. Bij de grauwe klauwier horen we echter dat deze een uur eerder uit beeld is verdwenen en ook niet meer is teruggevonden. Ik ga tegen beter weten in toch zoeken en zie mijn vader door de telescoop. Hij loopt naar ons toe en we zeggen even dag, snel verder richting Den Burg.

Onderweg komen we langs de wielewaal, heerlijk zingend langs het pad en de remmen worden ingeknepen en om even naar het mooie geluid te luisteren. We zijn bijna het bos uit als Klaas zegt: "volgens mij zag ik een gaai zitten op een zijpad". Snel omkeren en kijken of hij er nog zit en ja hoor een goede ontdekking van Klaas, want een gaai zien we ook niet weer voor de rest van de dag. We zetten de motoren een klein beetje aan en vertrekken richting Den Burg voor koffie en een laat ontbijt. In Den Burg worden we gastvrij ontvangen door Nelleke en Herman. De koffie en koekjes staan al klaar, dit doet ons goed! De balans wordt opgemaakt en het blijkt dat we onderaan staan, maar er zijn veel teams die de wadvogels en eenden al hebben en wij moeten die allemaal nog. De conclusie is dat we het helemaal nog niet zo slecht doen. De koffie is op en we vertrekken bijna richting de westkant van Texel als Klaas een Turkse tortel op het dak ziet zitten.

Ons plan is om nu richting de draaihals te fietsen die zich zo af en toe laat zien, maar helaas laat hij zich niet zien als wij er zijn. Elske ontdekt daar wel een havik in de boom die ons mooi zit aan te kijken. We fietsen op advies van aanwezige vogelkijkers nog even een stukje het zijpad in en horen daar een spotvogel zingen. Nu snel gaan afzakken naar ons zuidelijkste punt, de Horsmeertjes. Hier staan een paar vrijwilligers die ons naar de honderd soorten helpen. Alle mogelijke soorten die we hier kunnen zien hebben we bijna allemaal gezien, behalve de zomertaling. We worden fanatieker en racen naar de volgende soorten. Er worden paarse strandlopers gemeld in de Nioz-haven, dat scheelt ons weer zoeken op de noordpunt dacht ik. Snel erheen en weer drie nieuwe soorten erbij. We zijn nog maar net aan het fietsen of we zien allemaal blauwe hesjes voor ons, we stoppen en vragen wat er te zien is. Hier blijken een witbuik en een zwarte rotgans te zitten, de witbuik vinden gaat soepel, maar de zwarte kost toch meer moeite. Dan is er een appje over een visarend zuidelijk van onze locatie. Alle gezichten gingen de lucht in, maar wat bleek de visarend was niet naar zuid gegaan maar naar noord. Jammer, maar het gaat heel erg goed.

Halverwege het eiland komen we de filmploeg weer tegen en ze vragen of ze ons nog even mogen filmen, tuurlijk mag dat en we fietsten weer rustig verder, gevolgd door de filmploeg. We gaan nog wel even langs een plekje waar ze mooie beelden kunnen maken. We zijn bijna bij Ottersaat en kunnen we weer wat soorten scoren en dat lukt ook nog in een redelijk tempo. Dwergmeeuw, kempiaan, dwergstern en Noordse stern werden snel binnengetikt. We beginnen inmiddels ook al aardig moe te worden, want we hebben nu vol de

tegenwind en besluiten om nog één keer buitendijks te gaan en daarna het binnenland in. Buitendijks levert twee nieuwe soorten op, geoorde fuut en grote Canadese gans. We fietsen het binnenland in en komen een houten picknicktafel tegen. Hier besluiten we een kleine pauze in te lassen om te eten en de vogelbalans nogmaals op te maken. We staan inmiddels

op 119 soorten en twijfelen of we nog een kilometer of tien gaan omfietsen voor twee nieuwe soorten. Uiteindelijk besluiten we dat niet te doen, omdat het al redelijk laat is.

Onze laatste geplande soort is de morinelplevier langs de Muyweg en die lukt nog snel ook. Vijf minuten na vertrek van onze picknickplek hebben we dan ook eindelijk onze eerste veldleeuwerik. We zijn nu over de 120 soorten heen maar willen proberen om de 130 nog te halen. We fietsen de hele Muyweg af en komen bij de Slufter aan waar we na lange tijd weer een team tegenkomen. Zij vertellen ons dat we de Slufter wel kunnen besparen, want het is erg rustig. Ik kijk nog even met de telescoop de velden af en ontdek een goudplevier, redelijk goed verscholen maar toch snel gevonden. Er wordt besloten om door te fietsen richting het Hanenplasje of daar wat te halen valt. We komen aanfietsen en al snel wordt er door een ander team een bosruiter ontdekt; yes, weer een soort erbij. Ik ga nu rustig even goed

scannen en komt nog twee nieuwe soorten tegen, Engelse kwikstaart en watersnip. Terwijl alle teams hiernaar kijken, ontdek ik een sperwer die aan het rondcirkelen is. Er wordt besloten om nog een klein rondje te gaan lopen door de Tuintjes heen. We lopen een klein stukje we zien een mooie soort, een paapje. Elske mist deze helaas, doordat hij al snel weer in een struikje duikt en er niet meer uit wil komen.

We fietsen nu rustig terug richting De Cocksdorp. Onderweg praten we bij met team Foot It. Als we verder fietsen vragen een klein meisje en jongetje ons of we iemand met een hesje hebben zien lopen. We kunnen ze vertellen dat team Foot It eraan komt en blij huppelen ze hem tegemoet. Dan zien we verschillende teams op de dijk staan. Boven gekomen horen we dat

er een middelste zaagbek is gezien en het zoeken start. We hebben hem al snel, team Foot It komt aanlopen en ontdekt nog even een topper voor ons. We staan nu op 129 soorten. Er

wordt nog een kleine zilverreiger iets verderop gezien, maar die kunnen we helaas niet meer vinden. Het wordt nu ook donker en we besluiten om eerst even wat te gaan eten voordat we nog een nachtsoort gaan proberen, het is tenslotte inmiddels al 21:30 uur. We hebben heerlijk gegeten en besluiten onze spullen alvast naar de camping te brengen. We doen er vervolgens nog alles aan om soort nummer 130 te horen/zien, maar dat lukt niet meer. We

besluiten naar het Eierlandsche huis te gaan, de finish. Uiteindelijk finishen we om 23.45 uur. Ik moet dan nog even naar de jury om de soortenlijst door de nemen en gelukkig waren er helemaal geen op- of aanmerkingen op onze lijst! We duiken dan snel ons bedje in.

Zondag 12 mei

De wekkers gaan vandaag alweer vroeg, omdat er om 09.15 uur een groepsfoto wordt gemaakt bij het Renvogelveld. Onze tent wordt in een noodtreinvaart afgebroken en ingeladen. Uiteindelijk vertrekken we rond 09:00 uur richting het Renvogelveld voor de groepsfoto. Na de groepsfoto gaat iedereen naar restaurant de Robbenjager voor een uitgebreid ontbijt en de prijsuitreiking. Het ontbijt smaakt ons prima en we eten meer dan normaal, doordat we tijdens de Big Day veel calorieën verbrand hebben. Om 10.30 uur begint de prijsuitreiking. Dit jaar heeft team Dutch Knights de meeste soorten gezien, maar liefst 146! Team In Tauw voor de Duinvogels heeft het meeste sponsorgeld opgehaald. Dit was een recordbedrag van meer dan 4000 euro. Als afsluiting van de prijsuitreiking werd het totaalbedrag bekend gemaakt voor de duinvogels. We hebben met minder teams dan vorig jaar, wel het record weten te verbreken. Er is dit jaar 16.193,00 euro opgehaald.

Het was een TOPWEEKEND.

